

ความปืบค้น

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาภาพพิมพ์ ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

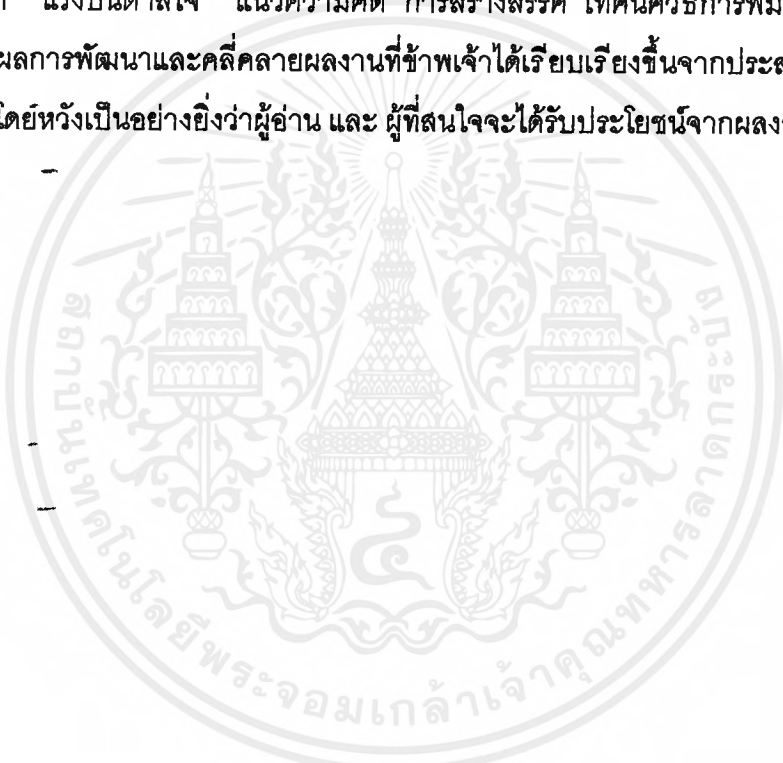
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2539

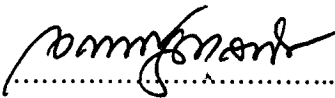
เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....28589
วัน, เดือน, ปี..... 6 ๗.ค. 2540

คำนำ

โครงการศิลปนิพนธ์ ภายได้เรื่อง “ความบีบคั้น” นี้ เป็นการนำอารมณ์ความรู้สึกนึกคิด ที่ถูกบีบคั้นและสับสน อันเป็นอารมณ์ในด้านลบที่เกิดจากจิตใต้สำนึกของข้าพเจ้า ซึ่งก่อให้เกิด การบั่นทอนจิตใจ โครงการศิลปนิพนธ์นี้ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ ส่วนของผลงาน สร้างสรรค์ (ภาพพิมพ์) อันมีรูปแบบและเนื้อหาของความรู้สึกบีบคั้น และส่วนของภาพนิพนธ์ที่ได้ ลำดับถึงที่มา แรงบันดาลใจ แนวความคิด การสร้างสรรค์ เทคนิควิธีการพิมพ์ ตลอดจนการ วิเคราะห์ถึงผลการพัฒนาและคลี่คลายผลงานที่ข้าพเจ้าได้เรียบเรียงขึ้นจากประสบการณ์ส่วนหนึ่ง ของตนเอง โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผู้อ่าน และ ผู้ที่สนใจจะได้รับประโยชน์จากผลงานชุดนี้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

(ผศ. เอกพงษ์ จุลเสถียรย์)

คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

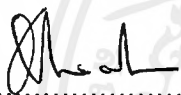
(รศ. เกียรติศักดิ์ ชานนารถ)

ประธานกรรมการ

(รศ. เดชา วราชุน)

รองประธานกรรมการ

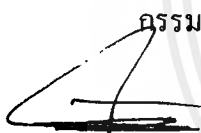
(ผศ. อิทธิพล ตั้งโถก)

กรรมการ

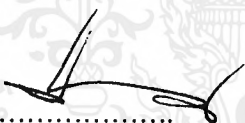
(ผศ. มัลลิกา มังกรวงษ์)

กรรมการ

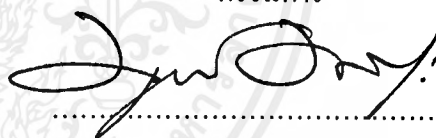
(อ. กันจณา คำโสถี)

กรรมการ

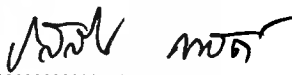
(อ. อนุพงษ์ คชาชีวะ)

กรรมการ

(อ. สุรพงษ์ สมสุข)

กรรมการ

(อ. รสลิน กาสต์)

กรรมการและเลขานุการ

(อ. รสลิน กาสต์)

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ความบีบคั้น
	PRESSURE
ชื่อนักศึกษา	นางสาววิภาพร วงศ์บุญเกียรติ
ภาควิชา	วิจิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2539

บทคัดย่อ

การสร้างสรรค์ผลงานในโครงการศิลปนิพนธ์ชุด "ความบีบคั้น" ข้าพเจ้าได้นำอารมณ์ความรู้สึกในด้านลบ ซึ่งเป็นความรู้สึกของความสับสน ว้าวุ่น ความไร้อิสระ อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากกลไกของจิตที่เกิดการต่อต้าน ขัดแย้ง ตอกฎเกณฑ์บังคับประการของสังคมที่สร้างความลำบากใจและบั่นทอนจิตใจ ผลงานชุดนี้เป็นงานศิลปะภาพพิมพ์ โดยการใช้เทคนิควิธีการพิมพ์แม่พิมพ์พื้นราบ (LITHOGRAPHY) เนื่องจากลักษณะเฉพาะของเทคนิคนี้ สามารถตอบสนองต่อการแสดงออกในเรื่องของเส้น สี ที่แปร่ง ได้ตรงกับที่ต้องการแสดงออกมากที่สุด

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ขึ้นในรูปแบบนามธรรม (ABSTRACT) ด้วยการขีดเขียนความรู้สึกอย่างรวดเร็วและฉับพลันเพื่อแสดงออกซึ่งจิตใต้สำนึกที่ต้องการอยู่เหนือหลักเกณฑ์ของเหตุผล ดังนั้นทัศนธาตุที่ใช้แสดงแทนค่าอารมณ์ความรู้สึกคือการใช้ เส้น สี ที่มีความขัดแย้งอย่างรุนแรงเพื่อสื่อถึงการโต้ตอบระหว่างแรงผลักดันของอารมณ์ความปรารถนาภายในกับความกดดันของกฎเกณฑ์และค่านิยมบางประการ ข้าพเจ้าได้ปรับปรุง แก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นในผลงานโดยทดลองปรับเปลี่ยนส่วนประกอบต่าง ๆ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะแรกจากผลงานชิ้นที่หนึ่งถึงผลงานชิ้นที่สอง สีที่ใช้ได้แสดงพลังไม่เต็มที่ ส่วนของเส้นที่ใช้เน้นรอบวงขององค์ประกอบของภาพผลงาน ข้าพเจ้านำข้อบกพร่องนี้มาแก้ไขให้สีมีความขัดแย้งเพิ่มขึ้นและลดความสำคัญของเส้นลงในระยะที่สอง ข้าพเจ้าแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดในระยะแรกให้ผลงานมีการรวมตัวมากขึ้นด้วยการใช้สีโทนส้ม-แดง ข้าพเจ้าได้พัฒนาและคลี่คลายผลงานให้เกิดความสมบูรณ์ตรงตามความรู้สึกที่ต้องการมากขึ้นและรู้สึกพึงพอใจในระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตามข้าพเจ้าหวังว่าผลงานศิลปชุด "ความบีบคั้น" นี้จะก่อประโยชน์แก่ผู้ดูได้บ้างตามสมควร

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอโน้มรำลึกด้วยความเคารพและกตัญญูอย่างสูงต่อ บิดา มารดา และผู้ที่ได้ให้ความอุปถัมภ์ สั่งสอนชี้แนะในสิ่งอันควรต่าง ๆ อีกทั้งบรรดาคณาจารย์ทุก ๆ ท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และได้ให้โอกาสข้าพเจ้า ได้ฝึกฝนเรียนรู้ในการสร้างสรรค์งานศิลป์ ตลอดจนการเรียบเรียงศิลปนิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี รวมถึงบุคคลต่าง ๆ ที่ช่วยเป็นกำลังใจและส่งเสริมข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะนำประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนรู้นี้ เป็นเครื่องชี้นำที่ดีต่อไปในการดำรงชีวิต

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ค
บทคัดย่อ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญภาพ	ซ
คำอธิบายศัพท์	ฅ - ญ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความสำคัญของเรื่องในการสร้างสรรค์	1
วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์	2
ขอบเขตของการสร้างสรรค์	2
2 ความคิดสร้างสรรค์	5
ที่มาและแรงบันดาลใจ	5
แนวความคิด	6
3 วิธีการดำเนินงานและกระบวนการสร้างผลงาน	7
เนื้อหา	7
รูปแบบ	8
การหาข้อมูล	8
การสร้างภาพร่าง	8
องค์ประกอบศิลปะและทัศนธาตุ.....	12
การสร้างสรรค์ผลงานจริง	13
* ขั้นตอนกระบวนการพิมพ์	14
4 การพัฒนาและคลี่คลายผลงาน	17
5 บทสรุป	26
บรรณานุกรม	27
ประวัติส่วนตัว	28

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพร่างผลงานโครงการศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1	10
ภาพร่างผลงานโครงการศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2	10
ภาพร่างผลงานโครงการศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3	10
ภาพร่างผลงานโครงการศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4	11
ภาพร่างผลงานโครงการศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 5	11
ภาพผลงานโครงการศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1	21
ภาพผลงานโครงการศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2	22
ภาพผลงานโครงการศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3	23
ภาพผลงานโครงการศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4	24
ภาพผลงานโครงการศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 5	25

คำอธิบายศัพท์

ABSTRACT (ศิลปนามธรรม) คืองานที่ใช้รูปทรงที่ถอยห่างจากภาพความจริงในธรรมชาติ จนจำไม่ได้ว่าเป็นสิ่งใด ¹

LITHOGRAPHY (กระบวนการพิมพ์แม่พิมพ์พื้นราบ) คือกระบวนการพิมพ์โดยใช้แม่พิมพ์หินปูน (LIME STONE) เป็นแม่พิมพ์ เขียนภาพที่จะเป็นภาพแม่พิมพ์ด้วยวัสดุไซ ซึ่งมีทั้งในรูปของ ดินสอ , เกรยง (สีเหลี่ยมายาวประมาณ 5 ซม.) หรือหมึกไซ เมื่อเขียนภาพแล้วจะยังไม่ มีสภาพเป็นแม่พิมพ์จนกว่าจะผ่านขั้นตอนการกัดกรด (ETCHING) หลังจากกัดกรดแล้ว ไซที่แม่พิมพ์จะเป็นสื่อให้หมึกจากลูกกลิ้งจับที่รอยไซที่เป็นภาพนั้น เมื่อวางกระดาษพิมพ์ลงไปและผ่าน แรงกดครูดของไม้ครูด (SCRAPER BAR) แรงกดครูดนี้จะทำให้กระดาษถอนหมึกพิมพ์ขึ้นมา โดยลักษณะของแม่พิมพ์พื้นราบเรียบเช่นนี้เองจึงจัดอยู่ในกระบวนการทำภาพพิมพ์หน้าราบ (PLANOGRAPHY PROCESS) ด้วย ²

EXPRESSIONISM (ศิลปแบบเอ็กซ์เพรสชันนิสม์) เป็นศิลปะที่ศิลปินเน้นในการแสดงออกซึ่ง อารมณ์ความรู้สึกภายในของศิลปินเอง ไม่ว่าจะ เป็นความโกรธ ความกลัว ความคับแค้น หรือ ความเกลียดชัง เป็นต้น ผลงานของศิลปินในแนวดังกล่าว จะให้สาระในด้านของความรู้สึกและการ แสดงออกอย่างลึกซึ้ง เรื่องราวและเนื้อหา มักจะเป็นเรื่องที่ศิลปินมีประสบการณ์โดยตรงทั้งที่เป็น เรื่องส่วนตัว และ สภาวะแวดล้อมทางสังคม การใช้สีเส้นของศิลปินค่อนข้างจะรุนแรง ฝีแปรงหรือ การตวัดกุ่มักมองไวเฉียบขาด ³

¹ ชลุต นิยมเสมอ, องค์ประกอบของศิลปะ, (บริษัทโรงพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช จำกัด , 2531) , หน้า 311.

² ภัฏญา เจริญศุภกุล, ความเป็นไปได้ในการทำภาพพิมพ์หินในประเทศไทย, (บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้ง กรุ๊ป จำกัด , 2534) , หน้า 15.

³ สมพร รอดบุญ ผ.ศ. , ART THESIS , (บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้ง กรุ๊ป จำกัด , 2536) ไม่มีหน้า .

คำอธิบายศัพท์

TUTCHE (หมึกไซ) ลักษณะเป็นแท่งแบนหนาประมาณ $\frac{1}{2}$ ซม. กว้าง 2 ซม. และยาวประมาณ 1 ซม. เมื่อจะใช้ต้องฝนละลายกับน้ำหรือน้ำมัน⁴

⁴ ภัฏฐา เจริญสกุล, ความเป็นไปได้ในการทำภาพตึกหินในประเทศไทย, เรื่องเดิม, หน้า 42.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต่อยุ่อ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

มนุษย์ทุกคนที่ยังคงดำรงชีวิตอย่างปุถุชนทั่วไป ล้วนมีอารมณ์ความรู้สึกทั้งในด้านบวก และด้านลบซึ่งส่งผลกระทบต่อทั้งตนเองและผู้อื่นรอบข้าง อิทธิพลของสังคม สภาพความเป็นอยู่ และลักษณะของวัฒนธรรมเป็นกรอบของการอ้างอิง จารีต ประเพณี เป็นเครื่องกำหนดการรับรู้ ของแต่ละบุคคล ในแต่ละกลุ่มให้รับรู้สิ่งต่าง ๆ แตกต่างกันไป สิ่งเราต่าง ๆ กระตุ้นให้แสดง พฤติกรรมขึ้น หากบุคคลนำเอาอารมณ์ทางด้านลบมาแสดงออกอาจก่อให้เกิดโทษต่อจิตใจและ สังคมได้ เพราะฉะนั้น การถ่ายทอด ความรู้สึก อารมณ์ ออกผ่านทาง การสร้างสรรค์ทางด้านศิลปะ ถือได้ว่าเป็นทางออกที่เป็นคุณประโยชน์และเหมาะสมอย่างยิ่ง เนื่องจากสามารถนำเอาอารมณ์ ที่ก่อให้เกิดผลเสียหายเหล่านั้น มาแปรเปลี่ยนให้มีคุณค่าทางความงามได้เป็นอย่างดี

ความสำคัญของเรื่องในการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าถือว่าอารมณ์และความรู้สึกภายในเป็นสิ่งสำคัญของชีวิตมนุษย์ เพราะเป็นส่วน ของจิตที่ผูกติดกับความเป็นมนุษย์โดยมีอาจแยกออกจากกันได้ อารมณ์จะปรากฏผ่านการ แสดงออกมาหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นอารมณ์ของความรู้สึกในทางบวกหรือทางลบ ความคิด และการกระทำใด ๆ ก็ตาม อารมณ์มักมีบทบาทเข้ามาแทรกแซงอยู่เสมอ คนแต่ละคนย่อมมี อารมณ์ความรู้สึกและการแสดงออกแตกต่างกันไปคนละแบบ ในส่วนของอารมณ์ที่เป็นความ บีบคั้นซึ่งถือเป็นอารมณ์ในด้านลบนั้น หากผู้ใดไม่สามารถควบคุมได้ ปล่อยให้มึนอำนาจเหนือการ ยั้งคิด อารมณ์นั้นก็จะส่งผลต่อแรงผลักดันให้บุคคลนั้นมีพฤติกรรมที่รุนแรง ก้าวร้าว จนในที่สุด ก็ลุกลามถึงการก่อให้เกิดอาชญากรรมต่าง ๆ มากมายได้

ข้าพเจ้าเล็งเห็นในผลร้ายของภาวะอารมณ์ที่ถูกบีบคั้นนี้ และ ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญที่ต้อง หาทางระงับหรือถ่วงดุลให้เบาบางลง อันเป็นการช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดมิให้ลุกลาม ต่อไป หนึ่งในหลายวิธีการที่ช่วยลดพฤติกรรมก้าวร้าวจากอารมณ์ที่ถูกบีบคั้นได้เป็นอย่างดีและ

เหมาะสมยิ่งคือการถ่ายทอดออกมาเป็นงานศิลปะ โดยให้อารมณ์เหล่านั้นผ่านมากับ เส้น สี และ ที่แปร่ง

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์งานศิลปะชุดนี้ขึ้น เพื่อเป็นการบันทึกสภาวะอารมณ์ที่ถูกบีบคั้นไว้ สำหรับการศึกษา วิเคราะห์ขั้นตอนในการสร้างเป็นผลงานศิลปะ และเพื่อเป็นการกระตุ้นเตือนให้บุคคลต่าง ๆ ได้ตระหนักว่า สภาวะอารมณ์ที่มาจากกลไกของจิตที่ถูกบีบคั้นนี้ได้ส่งผลกระทบต่อ อารมณ์ความรู้สึกที่สับสนและวุ่นวาย อันเป็นการบันทึกทอนความสงบสุขของจิตใจและเพื่อให้บุคคล ได้หาหนทางที่จะระงับ ควบคุมจิตใจของตนเองเพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้ตกอยู่ภายใต้อำนาจของสภาวะ อารมณ์ ดังที่ข้าพเจ้าถ่ายทอดออกมาในผลงาน

ขอบเขตของการสร้างสรรค์

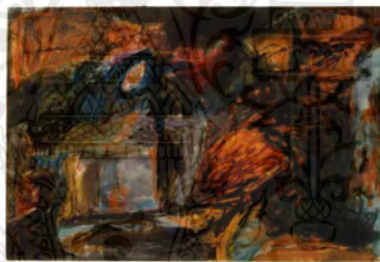
การที่จะสร้างผลงานให้ตรงตามเจตนาของการสร้างสรรค์นั้น ผู้สร้างจำเป็นต้องกำหนด ขอบเขตเพื่อสร้างสรรค์ผลงานให้ชัดเจนและตรงตามแนวความคิดที่ตั้งไว้ ผลงานชุด ความบีบคั้น (PRESSURE) ข้าพเจ้ากำหนดสร้างเป็นงานศิลปะในรูปแบบนามธรรม (ABSTRACT) ด้วยการ ใช้ สี เส้น และ ที่แปร่ง เป็นหลักในการแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกโดยตรงอย่างฉับพลัน เป็น ความรู้สึกที่ถูกบีบคั้น สับสน ว้าวุ่น เก็บกดอยู่ภายใน ในการเสนอออกมาเป็นผลงานศิลปะนี้ ข้าพเจ้าสร้างขึ้นเป็นงานศิลปะภาพพิมพ์ ด้วยกระบวนการสร้างแม่พิมพ์พื้นราบ (LITHOGRAPHY) ซึ่งมีจำนวนผลงานทั้งหมด 5 ชิ้น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ผลงานชิ้นที่ 1 ชื่อ ความบีบคั้น หมายเลข 1 (PRESSURE No. 1)

ขนาด 54 x 84.5 ซม.

ผลงานชิ้นที่ 2 ชื่อ ความบีบคั้น หมายเลข 2 (PRESSURE No. 2)

ขนาด 55 x 81.5 ซม.

ผลงานชิ้นที่ 3 ชื่อ ความบีบคั้น หมายเลข 3 (PRESSURE No. 3)

ขนาด 55 x 82 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 4 ชื่อ ความบีบคั้น หมายเลข 4 (PRESSURE No. 4)

ขนาด 50 x 83.5 ซม.

ผลงานชิ้นที่ 5 ชื่อ ความบีบคั้น หมายเลข 5 (PRESSURE No. 5)

ขนาด 55 x 83.5 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ความคิดสร้างสรรค์

ความคิดสร้างสรรค์ เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งในการเสริมสร้างและพัฒนาสิ่งใหม่ ๆ ความคิดสร้างสรรค์เกิดขึ้น โดยมีพื้นฐานจากความรู้ แนวความคิด ความเข้าใจ การสังเกต และจากประสบการณ์ที่แตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ในทางศิลปะความคิดสร้างสรรค์ถือได้ว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง และถือเป็นสาเหตุหลักอันเป็นที่มาของแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานศิลปะชิ้นกระบวนการหรือขั้นตอนที่ใช้ในการสร้างสรรค์โครงการศิลปะของข้าพเจ้านี้ จำเป็นต้องกล่าวถึงที่มาของแรงบันดาลใจ และ แนวความคิดในการสร้างสรรค์ ดังนี้

ที่มาและแรงบันดาลใจ

กฎเกณฑ์ของสังคมที่ถูกสร้างขึ้น เพื่อใช้ในการกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ให้อยู่ร่วมกันได้อย่างกลมกลืน รวมทั้งค่านิยมและทัศนคติที่ครอบงำ ครอบครองบงการวิถีแห่งการดำรงชีวิตให้ดำเนินไปในรูปแบบเดียวกันนั้น บางครั้งขัดต่อความต้องการของแต่ละบุคคลในแต่ละกลุ่มพวก เนื่องจากแต่ละบุคคลมีรากฐานการอบรมและเจตคติที่ผิดแผกแตกต่างกัน การตอบรับและโต้ตอบจึงแตกต่างกัน และทุกคนล้วนต้องการดำเนินชีวิตในหนทางของตนเอง หากแต่กฎเกณฑ์ ค่านิยม และทัศนคติหลายอย่างได้กลายเป็นต้นเหตุแห่งอารมณ์ที่บั่นทอนความรู้สึก และไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ด้วยเหตุที่มีความจำเป็นต้องจำยอมตกอยู่ใต้อำนาจแห่งกฎบังคับสร้างความลำบากใจจากความรู้สึกที่ต่อต้านแต่ก็ต้องเก็บกดไว้ภายใน เกิดเป็นสภาวะบีบคั้นอันเป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าหาหนทางที่จะบรรเทาความรู้สึกเหล่านี้ โดยการแสดงออกผ่านทางผลงานศิลปะ

แนวความคิด

ในผลงานของข้าพเจ้า ต้องการแสดงถึงอารมณ์ความรู้สึกที่บีบคั้น อันเป็นผลมาจากกลไกของจิตภายในที่ไม่ได้รับการตอบสนอง ทำให้เกิดภาวะความรู้สึกที่ สับสน วุ่นวาย อึดอัด และไร้ความเป็นอิสระจากการถูกพันธนาการทางความคิดและการแสดงออก ข้าพเจ้าถ่ายทอดความรู้สึกดังกล่าวด้วยการใช้ เส้น สี ที่แปร่ง รวมทั้ง น้ำหนักและลักษณะพื้นผิวที่สามารถสื่อได้ตรงกับภาวะอารมณ์ที่บันทึกตอนจิตใจ

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานและกระบวนการสร้างผลงาน

ในการดำเนินงานของข้าพเจ้าได้กำหนด เนื้อหารูปแบบของผลงานโดยยึดแนวความคิดเป็นหลักในการสร้างสรรค์ และนำเอาข้อมูลที่ได้มาสร้างขึ้นเป็นภาพร่าง เพื่อเป็นการตอบสนอง และแสดงออกในเรื่อง อารมณ์ ความรู้สึก เป็นผลงานศิลปะที่สื่อได้ตรงความรู้สึก เพื่อใช้เป็นต้นแบบของการสร้างสรรค์ผลงานจริง โดยมีรายละเอียดดังนี้

เนื้อหา

ข้าพเจ้าแสดงออกถึงเนื้อหาของอารมณ์ที่เป็นสภาวะซึ่งเกิดจากความต้องการที่ไม่ได้รับการตอบสนองของจิต เนื่องจากการจะอยู่ร่วมกันในสังคมได้นั้น ต้องปฏิบัติตนให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นด้วยสาเหตุหลายประการ ข้อกำหนดของสังคมบางประการได้ก่อให้เกิดการต่อต้าน ขัดแย้ง เป็นต้นเหตุให้มีความสับสน อึดอัด วุ่นวายใจ อันเป็นกลไกที่เกิดขึ้นของจิตที่ถูกบีบคั้นนั่นเอง

รูปแบบ

ผลงานของข้าพเจ้ามีลักษณะที่ถ่ายทอดออกมาผ่านรูปแบบ นามธรรม (ABSTRACT) ด้วยเหตุผลเนื่องจากงานศิลปะในรูปแบบนามธรรมนี้ สามารถให้อิสระแก่ข้าพเจ้าที่จะนำเสนอ สภาวะอารมณ์ภายในที่เกิดขึ้นตามกลไกของจิตอันเป็นเนื้อหาที่แสดงเรื่องราวของความรู้สึกที่ถูกบีบคั้น ข้าพเจ้าใช้ลักษณะการแสดงออกที่รุนแรงแบบ EXPRESSIONISM และ องค์ประกอบที่แสดงอารมณ์ภายในที่บีบคั้นสับสนออกมาในผลงาน

การหาข้อมูล

ผลงานศิลปะชุดนี้ ข้าพเจ้านำข้อมูลมาจากภาวะอารมณ์ความบีบคั้นที่เกิดขึ้นจากการควบคุมตนเองไม่ให้เกิดพฤติกรรมที่สังคมไม่ปรารถนา การยับยั้งต่อการสนองตอบของจิตไร้สำนึกที่ต้องการประพฤติตามความต้องการ ความพึงพอใจของตนเอง และ พยายามแก้ไขข้อขัดแย้งต่าง ๆ ปรับปรุงตนให้บรรลุวิภาวะให้ได้สูงสุดเท่าที่จะสามารถปฏิบัติได้เพื่อเป็นที่ยอมรับของสังคมอันทำให้เกิดความสับสนขึ้น ความรู้สึกเหล่านี้เป็นแหล่งข้อมูลสำคัญที่ข้าพเจ้าได้นำมาถ่ายทอดสู่ผลงานด้วยแนวทางของตนเอง

การสร้างภาพร่าง

ภาพร่างเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากความรู้สึกและอารมณ์ต่าง ๆ ที่ต้องถ่ายทอดออกมาสู่รูปแบบที่เป็นผลงานนั้น ต้องผ่านขั้นตอนการคิดจนสามารถนึกเป็นความคิดรวบยอดได้แล้วจึงนำมาสร้างสรรคผลงาน ด้วยการนำส่วนประกอบต่าง ๆ ทางทัศนธาตุ มาจัดวางเป็นองค์ประกอบที่สามารถสื่อได้ตรงความหมายตามแนวความคิด

การสร้างภาพร่างของข้าพเจ้าในขั้นต้นนั้น ข้าพเจ้าได้ใช้สีที่ให้ความรู้สึกรุนแรงและสดจัด เป็นสีที่ใช้ในการสื่อแสดงแทนอารมณ์ความต้องการตามความต้องการดิบที่ไม่ได้มีการขัดเกลา โดยเลือกจัดวางในส่วนที่วางแผนไว้แล้ว จากนั้นจึงใช้สีที่ให้ความรู้สึกหนักเข้ม ด้วยการใช้ที่แปร่งให้น้ำหนักเข้มคลุมบางส่วนของสีสดพร้อมทั้งให้เกิดการทับซ้อนขึ้นเป็นองค์ประกอบของรูปทรงที่แปร่งได้ก่อให้เกิดความรู้สึกที่ถูกกดเอาไว้ ในส่วนของสีสดที่พันออกมาในบางแห่งก็ใช้ลักษณะเส้นที่ได้จากดินสอและปากกัที่มีขนาดเล็กเพื่อใช้แสดงแทนความรู้สึกที่สับสนวุ่นวายและยังเป็นการช่วยจัดองค์ประกอบให้เกิดมิติขึ้น

ภาพถ่ายผลงานภาพร่างโครงการศิลปนิพนธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความบีบคั้น หมายเลข 1

ความบีบคั้น หมายเลข 2

ความบีบคั้น หมายเลข 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้เข้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความบีบคั้น หมายเลข 4

ความบีบคั้น หมายเลข 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบศิลป์และทัศนธาตุ

ภายในผลงานศิลปะชุดความบีบคั้นทั้ง 5 ชิ้นที่ข้าพเจ้านำเสนอสามารถแยกส่วนประกอบหลักออกได้เป็น 2 ส่วน คือ ส่วนของพื้นส่วนล่าง ใช้สีที่สดจัดที่ถูกลบทับด้วยส่วนที่สองซึ่งก็คือ ส่วนของน้ำหนักสีที่เข้ม ส่วนประกอบทั้งสองส่วนนี้จะก่อให้เกิดความรู้สึกที่แสดงถึงแรงขับและแรงกด โดยข้าพเจ้าได้แยกรายละเอียดต่าง ๆ ของทัศนธาตุที่ใช้ในการสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. สี (COLOUR)

สีที่ข้าพเจ้าเลือกใช้ใช้เป็นสีทั้ง 2 วรรณะ อันได้แก่ วรรณะร้อน คือ เหลือง ส้ม แดง ม่วง แดง และวรรณะเย็น ที่ได้นำมาใช้ได้แก่สีที่เป็นไปในโทนสีน้ำเงิน เมื่อนำมาใช้ร่วมกันจำเป็นต้องมีการลดค่าของสีลงในส่วนด้วยการผสมขาวหรือดำเพื่อลดความจัดของสีแต่ละสีไม่ให้เกิดการแข่งกันทำงานหรือแย่งความสำคัญของกันและกัน ข้าพเจ้าใช้สีดำในปริมาณมากเพื่อเพิ่มความหนักแน่นของสีที่ก่อให้เกิดความรู้สึกที่ถูกดและถูกบีบ

2. เส้น (LINE)

เส้นที่ใช้เป็นเส้นที่เป็นอิสระและแสดงออกอย่างฉับพลัน รุนแรง มีแนวทิศทางของเส้นที่ขัดแย้ง สับสน ยุ่งเหยิง ขนาดของเส้นมีทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ โดยสร้างขึ้นจากร่องรอยของที่แปรงและเส้นขีดของดินสอ เนื่องจากเส้นทั้งสองลักษณะนี้ให้ความรู้สึกที่แตกต่างกันไป คือ เส้นในลักษณะของการวัดวัดกันนั้นให้ความรู้สึกเป็นพลังที่รุนแรง ส่วนของเส้นดินสอเป็นเส้นที่ยุ่งเหยิง หากแต่มีพลังไม่เท่าเทียมกับเส้นของปากกัด้วยขนาดที่แตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ตามเส้นทั้งสองลักษณะนี้ก็มีส่วนที่ช่วยสร้างมิติใกล้ไกลของภาพให้เกิดเป็นระยะชั้น

3. รูปทรง (FORM)

รูปทรงที่นำมาใช้เป็นรูปทรงที่สร้างขึ้น โดยอ้างอิงกับลักษณะที่เป็น รูปทรงธรรมชาติ เช่น ลักษณะของกอกหญ้า ข้าพเจ้าได้เลือกรูปทรงนี้มาใช้จากเหตุผลที่กอกหญ้ามี่ลักษณะที่ยุ่งเหยิงไม่เป็นระเบียบเปรียบเทียบกับจิตใจที่สับสน โดยนำลักษณะดังกล่าวมาลดทอนจนเป็นที่พอใจแสดงออกโดยใช้วิธีของปากกั รูปทรงที่ข้าพเจ้าใช้มีขนาดไม่เท่ากัน ในบางส่วนรูปทรงอาจเกิดขึ้นโดยการรวมกันของเส้นเพื่อให้เกิดเป็นมวลที่มีระยะใกล้ไกลไม่กระจายมากเกินไป ซึ่งจะเป็นการทำลายความรู้สึกที่ต้องการถ่ายทอดออกมา

4. น้ำหนัก (VALUE)

การสร้างความรู้สึก ปิดบัง ซ่อนเร้น เก็บกตนั้น น้ำหนักเป็นทัศนธาตุที่จำเป็นยิ่ง ในผลงานของข้าพเจ้าจึงกำหนดให้น้ำหนักมีความแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง ในพื้นที่บางส่วนที่เป็นส่วนน้อยจะใช้น้ำหนักกลางที่เป็นการทับซ้อนกันของสีอ่อนและสีหนัก เพื่อก่อให้เกิดบรรยากาศที่ดูซ่อนเร้นไม่เด่นชัด

5. ลักษณะพื้นผิว (TEXTURE)

พื้นผิวเป็นส่วนประกอบหนึ่งที่ทำให้ผลงานเกิดความสมบูรณ์ขึ้น ลักษณะพื้นผิวในผลงานมีทั้งพื้นผิวที่มีลักษณะ ผิวหยาบ ผิวละเอียด ลักษณะพื้นผิวทั้งสองลักษณะนี้ก่อให้เกิดความแตกต่างของอารมณ์ได้ ลักษณะพื้นผิวที่หยาบจะดูชัดแย้งมากกว่าลักษณะพื้นผิวที่ละเอียดซึ่งจะดูกลมกลืนเหมือนถูกกลืนหาย ในการสร้างสรรค์ผลงานจริงนั้นการสร้างลักษณะพื้นผิวต้องอาศัยเทคนิค วิธีการเขียนด้วยการใช้วัสดุที่เป็นไขเช่นเกรยองไข ดินสอไข สีเทียน และ ไขทุ้ม

การสร้างสรรค์ผลงานจริง

เมื่อได้ต้นแบบภาพร่างที่สมบูรณ์และตรงตามความต้องการแล้ว ในขั้นตอนต่อไปจะเป็นการนำเอาต้นแบบมาขยายผลเป็นผลงานจริง เนื่องจากต้นแบบภาพร่างเป็นส่วนของการรวบรวมความคิด ความรู้สึก และอารมณ์ต่าง ๆ เพื่อเป็นต้นแบบที่จะนำมาใช้ในการสร้างผลงานจริงซึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานจริงนั้นไม่สามารถนำมาใช้แสดงออกได้อย่างเต็มที่ด้วยเพราะผลงานชุดนี้เป็นศิลปภาพพิมพ์จึงจำเป็นที่จะต้องผ่านกระบวนการพิมพ์หลายขั้นตอน ในผลงานจริงจึงอาจมีการเปลี่ยนแปลง เพิ่มเติม หรือ ลดทอนในบางส่วนของภาพร่าง เพื่อให้ผลงานที่สำเร็จเกิดความสมบูรณ์

ขั้นตอนกระบวนการพิมพ์

ในกระบวนการพิมพ์แม่พิมพ์พื้นราบ ต้องมีการจัดเตรียมวัสดุและอุปกรณ์ที่นำมาใช้งานในแต่ละขั้นตอนของการพิมพ์ ในที่นี้จะกล่าวถึงวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในกระบวนการพิมพ์ ดังนี้

วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการพิมพ์แม่พิมพ์พื้นราบ

แม่พิมพ์อคูมิเนียม	แม่พิมพ์ที่ใช้สำหรับเขียนภาพที่เป็นภาพแม่พิมพ์ด้วยวัสดุไซ
กรดส้ม	กรดสำหรับชะล้างผิวหน้าแม่พิมพ์ก่อนนำมาเขียน
กาวบริสุทธิ์ หรือ กาวกระถินบริสุทธิ์	สำหรับผสมกรดและเคลือบแม่พิมพ์
ไซทูล หรือ ไซแคะ ดินสอนไซ เกรยงไซ สีเทียน	วัสดุไซสำหรับเขียนรูปลวดลายต่าง ๆ สร้างพื้นผิวบนแม่พิมพ์
กาวกรด แปรงขนกระต่าย	อุปกรณ์ที่ใช้ในการกัดกรดแม่พิมพ์
น้ำมันสน	ใช้สำหรับล้างหมึกที่เขียนบนแม่พิมพ์และล้างลูกกลิ้ง
แล็กเกอร์แดง	สำหรับยึดรูปหรือลวดลายร่องรอยบนแม่พิมพ์ให้แข็งแรง
แอสฟัลต์	สำหรับเซ็ดทารูปบนแม่พิมพ์เพื่อสะดวกต่อการรับหมึก
หมึกพิมพ์	หมึกสำหรับพิมพ์ภาพพิมพ์พื้นราบโดยเฉพาะ มีลักษณะเป็นไซ
ผงแมกนีเซียม	ใช้ผสมหมึกเพื่อปรับสภาพให้ข้นขึ้น
ฟองน้ำ อ่างน้ำ	อุปกรณ์ในการเช็ดน้ำบนหน้าเพลทแม่พิมพ์
ลูกกลิ้ง	ใช้สำหรับกลิ้งสีลงบนแม่พิมพ์
แท่นกลิ้งหมึก	แท่นหินอ่อนที่มีพื้นผิวเรียบเนียน
แท่นพิมพ์	แท่นที่มีแกนบังคับหรือเชื่อมกับเกียร์ไม้ครูดหรือบาร์
กระดาษพิมพ์	กระดาษสำหรับนำมาใช้พิมพ์ควรมีคุณสมบัติซึมซับหมึกได้ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการพิมพ์

เมื่อได้ภาพร่างที่สมบูรณ์แล้ว จึงนำภาพมาขยายลงบนกระดาษไขร่างตามขนาดที่ต้องการ แล้วลอกแบบโดยกลับข้างลงบนแผ่นแม่พิมพ์อลูมิเนียมที่ทำความสะอาดแล้ว จากนั้นกันขอบงานเพื่อกำหนดขอบเขตของงานด้วยกาวบริสุทธิ์ ทำเครื่องหมายไว้ที่หัวท้ายของแม่พิมพ์ เนื่องจากผลงานของข้าพเจ้ามีหลายสีด้วยกัน จึงต้องมีการแยกสีเพื่อใช้ในการเขียนในหลายแม่พิมพ์ ซึ่งขึ้นอยู่กับระยะห่างของสีที่สามารถถลึงลูกถลึงได้สะดวก

การเขียนแม่พิมพ์

เขียนแม่พิมพ์ตามตำแหน่งที่ได้ทำการแยกสีไว้ด้วยวัสดุไข เช่น ดินสอไข หมึก เกรยองไข ไขหุ้ช สีเทียน ตามความต้องการเพราะวัสดุต่างชนิดจะให้คุณลักษณะพื้นผิวที่แตกต่างกัน จากนั้นได้ด้วยแปรงฝุ่นเบา ๆ เพื่อให้หมึกแห้งและยึดติดกับแม่พิมพ์

การกักรวดครั้งที่หนึ่ง

ผสมกรวดด้วยอัตราส่วน 60 : 40 คือ กาวกรวด : กาวบริสุทธิ์ กักรวดลงบนไขที่เขียนไว้โดยใช้เวลาสั้นๆ สำหรับส่วนที่มีไขอยู่บาง ๆ ควรลดเวลาให้น้อยลงหรือใช้กรวดที่เจือจาง เมื่อกักรวดตามเวลาใช้ฟองน้ำชุบน้ำเช็ดกรวดออก แล้วจึงเคลือบแม่พิมพ์ด้วยกาวบริสุทธิ์

การพิมพ์พริ้วครั้งที่หนึ่ง

หลังจากกักรวดในครั้งที่หนึ่งแล้ว จำเป็นต้องพิมพ์พริ้วโดยขั้นแรกต้องล้างหมึกไขที่เขียนไว้ในครั้งแรกออกให้หมดด้วยน้ำมันสน เมื่อสะอาดแล้วจึงเคลือบด้วยแลคเกอร์แดง โดยเคลือบให้บางที่สุด จากนั้นเช็ดตามด้วยแอลกอฮอล์ แล้วจึงล้างกาวที่เคลือบแม่พิมพ์ออกด้วยกระดาษชำระแผ่นหนาชนิดหน้ากว้างชุบน้ำ ตามด้วยการถลึงหมึกโดยเพิ่มไปที่ละชั้น ๆ แต่เพียงบาง ๆ จนกระทั่งครบชุดหรือให้สีมีความอิมพอดี จากนั้นจึงทำการพิมพ์ด้วยกระดาษพริ้ว

การกัฏกรตครั้งที่สอง

ผลมกรตด้วยอัตราส่วน 50 : 50 แล้วกัฏด้วยวิธีการเดียวกันกับการกัฏกรตครั้งที่หนึ่ง และเคลือบด้วยกาวบริสุทธิ์อีกครั้ง

การพิมพ์

เมื่อกัฏกรตครั้งที่สองผ่านไปแล้วจึงมาถึงขั้นตอนการพิมพ์จริง โดยล้างหมึกและแอสฟัลต์ด้วยน้ำมันสนและเช็ดด้วยหมึกสีตามตำแหน่งที่แยกไว้ตั้งแต่ตอนต้น ใช้ผ้าชุบน้ำเช็ดกาวที่เคลือบอยู่ออก ใช้ฟองน้ำชุบน้ำเช็ดแม่พิมพ์ให้พอหมาดเพื่อหล่อน้ำไว้ไม่ให้สีติดบนแม่พิมพ์ กลิ้งสีตามตำแหน่งที่เช็ดหมึกไว้จนได้สีเต็มอุ่มพอดีไม่หนาและแห้งจนเกินไป นำกระดาษที่ทำเครื่องหมายในสว่นหัวและท้ายมาวางให้ตรงกับเครื่องหมายที่กำหนดไว้บนแม่พิมพ์ โดยใช้กระดาษรองพิมพ์ห้าแผ่น จากนั้นจึงพิมพ์โดยผ่านการกดรีดของแท่นพิมพ์ เมื่อทำการพิมพ์จนครบจำนวนแม่พิมพ์แล้วจึงจะได้ผลงานที่สมบูรณ์

บทที่ 4

การพัฒนาและคลลคลายผลงาน

ผลงานของข้าพเจ้าได้มีการพัฒนาและคลลคลายรูปแบบแนวทางในการสร้างสรรค์ โดย แก้ไข ปรับปรุงในเรื่องของธาตุทางทัศนศิลป์ รวมไปถึงองค์ประกอบและรายละเอียดต่าง ๆ บาง ประการให้มีความเหมาะสม กลมกลืน และ ตรงตามแนวความคิด

ผลงานชิ้นที่ 1.

ในการสร้างสรรค์ชิ้นที่ 1 ข้าพเจ้าจัดวางให้มีองค์ประกอบที่แบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะหน้า ระยะกลาง และระยะหลัง โดยที่ ระยะหน้าเป็นส่วนที่ประกอบด้วยรูปทรงที่มีลักษณะ เป็นกลุ่มก้อนและใช้รูปทรงที่เกิดขึ้นจากการรวมตัวของเส้น ระยะกลาง เป็นส่วนของสีจัดที่ใช้ แสดงแทนถึงความต้องการภายในที่เก็บไว้เป็นแรงขับ ส่วนระยะที่สามหรือส่วนหลังนั้น เป็นส่วนที่ ใช้สีอ่อนด้วยการลดค่าสีลง ในผลงานชิ้นนี้จะเกิดความเด่นชัดขึ้นจากการใช้ลักษณะเส้นเป็นหลัก ทั้งเส้นดินสอและเส้นจากที่แปรง ซึ่งแสดงออกถึงความรู้สึก สับสน ชัดแย้ง มีการทับซ้อนของสีมาก หากแต่ผลในการสร้างผลงานจริงมีความบกพร่อง คือ รอยของที่แปรงนั้นใช้มากเกินไปทำให้องค์ ประกอบของภาพเต็มไปด้วยที่แปรงที่กระจายทั่วภาพ

ผลงานชิ้นที่ 2.

ในผลงานชิ้นนี้ ข้าพเจ้าได้เปลี่ยนแปลงองค์ประกอบให้มีลักษณะที่เป็นแนวตั้งมากขึ้น ใช้เส้นในแนวทิศทางที่ขัดแย้งกัน ใช้น้ำหนักเข้มในส่วนต่าง ๆ ของภาพเพื่อเพิ่มความขัดแย้งกับน้ำหนักอ่อน ในผลงานชิ้นนี้ได้มีการพัฒนาในด้านเทคนิคเพิ่มขึ้น โดยการนำลักษณะผิวที่เกิดจากไขทูลของกระบวนการพิมพ์แม่พิมพ์พื้นราบมาใช้ ผลงานชิ้นนี้ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ เนื่องจากในส่วนขององค์ประกอบที่ได้มีการทดลองเปลี่ยนแปลงรูปแบบนั้น ยังไม่เหมาะสมกลมกลืนเพียงพอ รูปทรงและเส้นที่ใช้มีขนาดใกล้เคียงกันมาก สีที่ใช้มีความจัดในปริมาณและขนาดที่ใกล้เคียงกันก่อให้เกิดการแข่งกันทำงาน ไม่มีจุดเด่นของภาพ จึงแก้ไขด้วยการทับสีที่มีน้ำหนักเทาคลุมเป็นโครงสร้างรวมแล้วจึงใช้ลักษณะเส้นตกแต่งเพิ่มเติมในบางส่วน

ผลงานชิ้นที่ 3.

เนื่องจากผลงานสองชิ้นที่ผ่านมา ข้าพเจ้านำมาวิเคราะห์และทบทวนแล้ว พบว่าสีที่ใช้ยังไม่ตรงกับความรู้สึกในเรื่องความบีบคั้น และ องค์ประกอบที่ใช้ยังไม่ลงตัว มีการกระจายขององค์ประกอบมากเกินไป ข้าพเจ้าจึงได้นำข้อด้อยดังกล่าวมาแก้ไขในผลงานชิ้นนี้ โดยทดลองเปลี่ยนโทนของสีให้มีส่วนของสีที่มีความจัดสดเพิ่มขึ้นในพื้นที่ของชิ้นงานเพื่อเพิ่มส่วนที่แสดงอารมณ์ความบีบคั้นให้ได้แสดงพลังออกมาเพิ่มขึ้น โดยการใช้สีโทน เหลือง ส้ม ม่วง-แดง ในการแทนค่าความรู้สึกและนำสีคู่ตรงข้ามที่มีการลดค่าสีด้วยการผสมด้วยสีขาวและดำ ทับลงไปบนส่วนของสีจัดสดด้วยการใช้ไขทูลผสมกับน้ำมันสน ที่สร้างลักษณะพื้นผิวที่มีความหยาบแบบเม็ดทราย ทับซ้อนกันหลาย ๆ ครั้ง จนได้น้ำหนักเข้มโดยจะสื่อแทนกฎเกณฑ์ที่กดดันความต้องการ เต็มือนหนึ่งว่าเป็นกรอบที่กักขังควบคุมจิตอยู่ และมีการใช้เส้นที่เป็นไปในแนวทิศทางที่ขัดแย้งด้วยร่องรอยการตวัดที่แปร่งและเกรยองด้วยลักษณะรุนแรงและรวดเร็วเพื่อสื่อแทนความรู้สึกสับสนวุ่นวาย หากแต่ได้ลดปริมาณของเส้นให้ลดลง

ผลงานชิ้นที่ 4.

ในผลงานก่อนหน้านี้นี้ ข้าพเจ้าพบว่าสีที่ใช้มีความหลากหลายมากเกินไป ทำให้เกิดการกระจายจุดสนใจและไม่แสดงบรรยากาศของภาวะอารมณ์ ในผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าจึงได้ลดจำนวนของสีที่ใช้ลง โดยใช้สีในโทน เหลือง ส้ม แดง เป็นหลักเพื่อสร้างบรรยากาศที่แสดงความบีบคั้น กระวนกระวาย และใช้สีดำมากขึ้น การใช้เส้นได้ลดปริมาณลง ผลงานชิ้นนี้จึงสามารถสื่อแสดงความรู้สึกออกมาได้ตรงกับแนวความคิดมากขึ้น

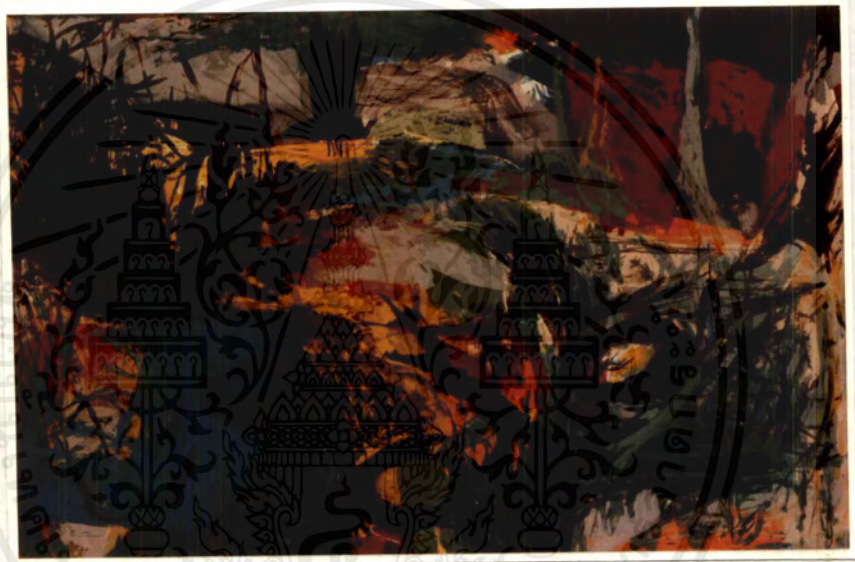
ผลงานชิ้นที่ 5.

ผลงานชิ้นสุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบให้มีการจัดรวมกันเป็นกลุ่มของรูปทรงเพื่อเป็นการเน้นจุดที่น่าสนใจ และ ใช้สีเอกรงค์ในโทนของสีส้มแดงเป็นโครงสร้างร่วมของภาพในพื้นที่บางส่วนถูกลดความชัดของสีลง เพื่อแสดงแทนความรู้สึกที่ถูกกดดันที่ต้องซ่อนเร้นแอบแฝง มีการใช้สีน้ำเงิน ฟ้ำ และ สีในโทนสีเทาเพื่อเพิ่มความน่าสนใจในบางส่วน โดยการวางน้ำหนักดำเข้มที่บริเวณกลางภาพด้วยร่องรอยที่แปร่งที่รวดเร็วรุนแรง

ในการสร้างผลงานจริงชิ้นนี้ มีปัญหาเกิดขึ้นคือสีที่ใช้ซึ่งเป็นสีอ่อน (สีเหลือง) ที่ทับลงบนสีที่เข้มกว่า (ส้มแดง) ไม่ปรากฏให้เห็นเด่นชัดทำให้ต้องทับซ้อนเพิ่มซ้ำอีก อย่างไรก็ตาม การทับซ้ำนี้ช่วยทำให้สีเกิดความกลมกลืนมากขึ้นซึ่งส่งผลดีต่อผลงาน ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจกับผลงานที่ออกมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ความบีบคั้น หมายเลข 1”

ขนาด 54 x 84.5 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ความบีบคั้น หมายเลข 2”

ขนาด 55 x 81.5 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ความบีบคั้น หมายเลข 3”

ขนาด 55 x 82 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ความบีบคั้น หมายเลข 4”

ขนาด 50 x 83.5 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

"ความบีบคั้น หมายเลข 5"

ขนาด 55 x 83.5 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

ผลงานโครงการศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ถือว่าเป็นบทสรุปของการศึกษาที่เกิดขึ้นภายในระยะเวลาสี่ปีตามหลักสูตรปริญญาศิลปบัณฑิต เป็นผลงานที่เกิดขึ้นจากการศึกษาเรียนรู้ และ ฝึกฝน ทั้งทางด้านเทคนิคและวิธีการต่าง ๆ เป็นที่แน่นอนว่าการสร้างสรรค์ผลงานย่อมมีปัญหาเกิดขึ้นมากมาย ทำให้ข้าพเจ้าได้ศึกษาเรียนรู้ถึงสาเหตุ ปัจจัย และ วิธีการในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อให้ผลงานสำเร็จได้ตามเจตนารมณ์

แม้ว่าผลงานศิลปนิพนธ์ชุด “ความบีบคั้น” จะไม่ใช่ผลงานที่ดีที่สุดก็ตามแต่ ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผู้ที่ได้ชมจะได้รับรู้ถึงอารมณ์ ความรู้สึก ที่ข้าพเจ้าได้ถ่ายทอดออกมาและได้รับประโยชน์จากผลงานซึ่งเป็นตัวอย่างหนึ่งของการนำความรู้สึกในด้านลบที่มีอยู่ภายในมาแปรเป็นงานศิลป์

บรรณานุกรม

กัญญา เจริญศุภกุล, ความเป็นไปได้ในการทำภาพพิมพ์หินในประเทศไทย. บริษัท

อมรินทร์พรินต์ติ้ง กรู๊ป จำกัด , 2534.

ชลุต นิมเสมอ, องค์ประกอบของศิลปะ. พิมพ์ครั้งที่ 1, ไทยวัฒนาพานิชย์, 2531.

สมพร รอดบุญ ผ.ศ. ART THESIS , บริษัท อมรินทร์พรินต์ติ้ง กรู๊ป จำกัด , 2534.

ประวัติส่วนตัว

นางสาววิภากร วงศ์บุญเกียรติ

เกิดวันที่ 13 ตุลาคม พ.ศ. 2517

ประวัติการศึกษา

โรงเรียนราชวินิต บางแก้ว

วิทยาลัยช่างศิลป์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้